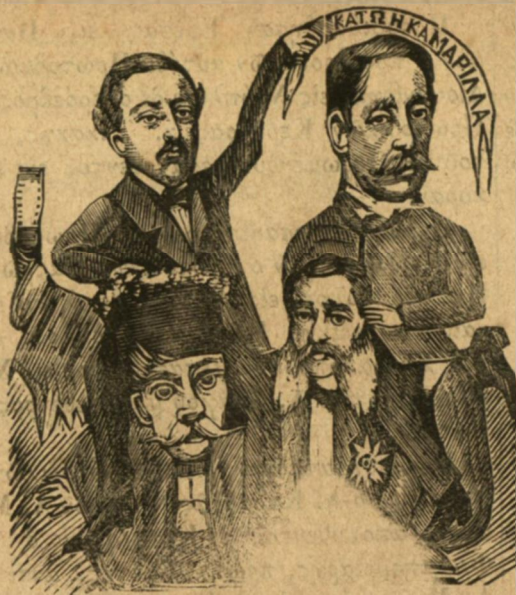


ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ,
ἑτησίᾳ δραχ. 10, ἑξαμηνίᾳ δραχ. 6.
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
ἑτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνίᾳ δραχ. 7.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
ἑτησίᾳ φράγ. 16, ἑξαμηνίᾳ φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ



ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἑκάστων στίχων διατριβῶν λεπ. 40.
Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μό-
νον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπι-
στολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ
συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος
καὶ προπληρώνεται εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

Ἐκ τῆς καλῆς ἢ κακῆς διαχειρίσεως οἰ-
ουδήποτε ἔργου οἰουδήποτε σωματείου, ἀ-
ποδεικνύεται ἡ πρόθεσις καὶ ἡ περὶ τὸ δια-
χειρίζεσθαι ἰκανότης τῶν διαχειριζομένων.
Ἡ δὲ διὰ τῶν πραγμάτων ἀποδειχθεῖσα
ἰκανότης τῶν διευθυνόντων προσεπιφέρει
αὐτοῖς τὴν πίστιν καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ
τιμίου καὶ καλοῦ διευθυντοῦ ἀφόβως δὲ καὶ
μετὰ πίστεως χορηγεῖται αὐτοῖς γενικὸν
καὶ εἰδικὸν πληρεξούσιον ὅπως φροντίξωσι
καὶ διαχειρίζωνται τὰ τοῦ σωματείου. Ἡ
πίστις ὅθεν καὶ ἡ ἀπέραντος ὑπόληψις εἶναι
κτῆμα, προερχόμενον ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων,
ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων. Ἡ παρούσα Κυ-
βέρνησις, ἡ ἀναλαβούσα ἐν κρίσειμοις περι-
στάσεσι τὴν διεύθυνσιν τῶν τῆς πολιτείας,
ἀκολουθοῦσα δὲ ἀπαρεγκλίτως τὰς ἀρχὰς
ἃς διεκήρυξεν διὰ τοῦ προγράμματος αὐτῆς
φαίνεται λίαν ἀρεστὰ βαίνουσα, ἡ δὲ κοι-
νὴ γνώμη ἐπιδοκιμάζουσα τὴν μέχρι τοῦδε
πορείαν τῆς, ἀποφαίνεται εὐνοικῶς ὑπὲρ
αὐτῆς, ἂν καὶ ἔχη πολλοὺς δισταγμοὺς
καὶ ἐπ' αὐτῶν συζητεῖ ἀναλογιζομένη τὰς

ἀρχὰς τῶν ἤδη ἰθυόντων τὰ τοῦ κράτους,
ἃς εἶχον καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βου-
λῆς ἐκσφενδονίσει καὶ διὰ τῶν ἐφημερίδων
διατυπώσει. Οἱ πρακτικοὶ περὶ τὰ τοιαῦτα,
μεγάλως ἐκ τούτων ἀμφιβολίας ἐξάγουσι
καὶ πολὺ ἐπιφυλακτικῶς ἀποφαίνονται
ὑπὲρ τῶν ἀτόμων ἐκείνων, ἀτινά λησμο-
νοῦσι τὰς ἀρχὰς τῶν καὶ λαμβάνουσι τὴν
διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων, καθ' ὃν τρόπον
οὗτοι ἐκατηγόρου. Καὶ ἡμεῖς ἐγγὺς τοῦ
συλλογισμοῦ τούτου κείμεθα, καὶ πρὸς
τοῦτο ὑπεστηρίξαμεν τοὺς πολιτικοὺς ἐκεί-
νους, οἵτινες βασίζονται ἐπὶ ἀρχῶν, καὶ
τῶν ὁποίων αἱ ἀρχαὶ ὑποκλέπτονται, ὑπο-
κλέπτονται, ὑπὸ φιλαρχίας ἴσως. Οἱ πολι-
τικοὶ δέον νὰ ἔχωσι ἀρχὰς ὑγιεῖς συναδού-
σας πρὸς τὰ συμφέροντα πρὸς τὴν τιμὴν
καὶ μεγαλοπρέπειαν τοῦ ἔθνους, ἐπὶ τῇ
βάσει τῶν ὁποίων νὰ ὑπόσχωνται τὴν διεύ-
θυνσιν τοῦ Κράτους. Ἄλλως ἐνόσω αἱ ἀρ-
χαὶ τῶν, τὰ σχεδιογραφημάτων τῶν χρησι-
μεύουσι μόνον πρὸς κατάληψιν τῆς ἐξου-
σίας, τότε προτιμώτερον ἤθελεν εἶσθαι νὰ
μὴ συντάσσωνται τοιαῦτα καὶ καθίστανται
πρόξενα ἀπελπισιῶν καὶ οἴκτου, τόσω πε-

ρισσότερον, ὅσω καὶ ὅταν αὐτῇ ἢ τῶν
πραγμάτων διαχειρίσις ἀποδείκνυσι τὴν φε-
νάκην.

Κατηγοροῦνται οἱ νῦν κυβερνῶντες ὡς
παραβάται τῶν ἀρχῶν αὐτῶν, ἡμεῖς δὲν
δυνάμεθα ν' ἀποφανθῶμεν εἰσέτι ἀκολου-
θοῦντες τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὰς ἀπαγγε-
λίας τοῦ προγράμματός τῶν. Ἡ μέχρι
τοῦδε πορεία τῶν εἶναι συνταγματικὴ καὶ
αἱ πρόθεσις ἀριστιο, καὶ ἀδιστακτικῶς πι-
στεύομεν ὅτι οὕτω πως πολιτευόμενοι θέ-
λουν κερδίσει τὴν εὐνοίαν τοῦ κράτους καὶ
αἱ ἀποδιδόμεναι αὐτοῖς ἀμαρτίαι θέλουν
συγχωρηθῆ διὰ τοῦ Ἰησοῦτικου ῥήτου «τὰ
μέσα ἐξαγιάζουν τὸν σκοπόν».

Φαίνεται μὲν δυσχερὲς καὶ λίαν ἀνώμα-
λον τὸ καθαρὸν τοῦτο τῆς παρούσης Κυ-
βερνήσεως βῆμα, ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν
τῶν νόμων, ἐνεκεν τῶν κατερωθειῶν μυ-
ρίων ἔξεων ὑπὸ τοῦ παρελθόντος, ἡ πρᾶγ-
ματι ὁμως πιστὴ ἐφαρμογὴ τῶν νόμων, ἡ
συνταγματικὴ πορεία θέλει ἐπιφέρει ἀγλα-
οὺς καρποὺς, διότι ὁ τόπος αἰσθάνεται κατὰ
βάθος τὴν ἔλλειψιν ταύτην καθόσον ἐν
φύσει ὁ τόπος ἐπιθυμεῖ δικαιοσύνην καὶ

Κ Η Π Ο Σ

Ο ΤΡΙΓΓΕΤΑΣ.

Κατ' ἐμοῦ ἀνοίγουν ὄλοι τὸ ἀχρεῖον τῶν τὸ στόμα
Καὶ μοῦ ψάλλουν χίλια τόσα, καὶ μὲ λέγουν λέρα βρῶμα.
Καὶ φωνάζουν, καὶ ξεσχίζουσιν οἱ τρελλοὶ τὸν λάρυγγά των,
Καὶ μὲ διπλοχαιρετοῦνε μὲ τὰ πέντε δάκτυλά των.
Καὶ μολύνουν τ' ὄνομά μου μὲ τ' ἀκάθαρτά των χεῖλη,
Καὶ γαυγίζουνε σὰν σκύλοι.

Τί μοῦ ψάλλετ' ὄλοένα σὰν στραβοὶ τὸ τίρι λίρι;
Τί κακὸν ἔκαμα, βλάκες, καὶ μουγκρίζετε σὰν χοῖροι;
Ἄν ἐπῆρα γὰρ τὸ σπῆτι λίγο λάδι, λίγο ξύδι,
Μία σκουπὰ δύο βουρτσες, μὴ φουβοῦ, ἕνα ταμπέδι,
Τί ἀδίκημα μεγάλο μοῦ εὐρίσκετε εἰς τοῦτο;
Μὴ σὰς ἔφαγα τὸν πλοῦτο;

Ἄλλοις ἔχει τὸ Ταμεῖον ἀνοιγμένο ἐμπροσθὰ του,
Μούντζες νάχη, ἂν δὲν βάλλη κατὶ τι στὸν κορβανά του.
Τοῦτο κ' ἕνας φιλολόγος Γερμανὸς τὸ βεβαιώνει,
Τοῦτο πάντα κ' ἡ σοφὴ μου κεφαλὴ ἐπικυρώνει.
Βέβαια, μεγάλος μπουφός εἶν' ἐκεῖνος ποῦ δὲν κλέβει,
Ὅταν Ὑπουργὸς ἀνέβη.

Ἐδιώρισα εἰς θέσεις καὶ τὸν ἕνα, καὶ τὸν ἄλλο,
Αὐτόν, τοῦτον καὶ ἐκεῖνον, τὸν μικρὸ καὶ τὸν μεγάλο,
Τὰ ἐγγόνια μου, τ' ἀνήψια, τόσ' ἀμέτρητο κοπάδι,
Καὶ πολλοὺς ἀπὸ ἐκείνους ποῦ εὐρίσκονται στὸν ἄδη.
Κ' ἐπροβίβασα τοὺς μούτσους, τοὺς λοςρόμους εἰς πλοιάρχους,
Εἰς πλωτάρχας καὶ ναυάρχους.

Πόσα ἔδινα δὲν ἔξεύρω κάθε μῆνα στὰ παιδιὰ μου,
Κ' ἐμισθοδοτοῦσα ὄλους, καὶ αὐτὸν τὸν μάγειρά μου.
Καὶ ἂν μ' εἶχαν ἕως τώρα εἰς τὰ πράγματα ἀφήσει,
Ἦθελα μισθὸν ἀκόμη κ' εἰς τὸν σκύλο μου χαρίσει,
Γὰρ νὰ ἰδοῦν, πῶς τὴν οὐρά μου ὅπου τύχη καὶ τὴν χῶσα,
Κατὶ τι θεὸς νὰ σκαρώσω.

τὴν ἀλήθειαν εἴθε δύσκολοι καὶ οὐδὲ νὰ
 σὰς ἐννοήσῃ τις δύναται. Ἐκ τούτων
 ὄλων προφανέστατα ἐξάγεται ὅτι, ἢ σείς
 μεροληπτικῶς βραβεύετε, ὅπερ ἀληθές,
 ἢ ὅτι ὁ ποιητικὸς ἀγὼν βλάπτει μάλ-
 λον ἢ ὠφελεῖ, ὅπερ ἐπίσης ἀληθές·
 διότι ὅταν τις σήμερον μὲν στεφανου-
 ται καὶ ὑψοῦται εἰς τὸν ὑπατον βαθμὸν
 τῆς καλλιτεχνίας, αὐριον ἐκπίπτει ἐπὶ
 τοσοῦτον, ὥστε οὐδὲ λόγος περὶ αὐτοῦ
 γίνεταί, εἶναι τραγὴ ἀπόδειξις ὅτι οὐ-
 δόλως ὠφελεῖ. Βλέπετε καθαρά κ. Ἀ-
 φεντούλη, ὅτι πρέπει δυοῖν ὀλίγον
 τῶν ἀνωτέρω νὰ παραδεχθῆτε, ἡμεῖς
 ὅμως σὰς συμβουλευόμεν νὰ παραδεχ-
 θῆτε καὶ τὰ δύο, καὶ ἂν ταῦτα σὰς βα-
 ρύνωσι, παραδεχθεῖτε τοῦλάχιστον τὸ
 πρῶτον καὶ οὕτω καὶ εἰλικρινέστερος
 καθίστασθε. Δύνασθε ὅμως κάλλιστα
 νὰ μᾶς εἰπῆτε ὅτι διαφέρει τὸ ὄραμα
 τοῦ ἔπους· ἀλλὰ ποῖα ἴ ἀπ' ἀλλήλων
 διαφορὰ; ἐλαχίστη· καθότι τὸ μὲν ἔπος
 οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ πιστὴ γεγονότων
 ἀφήγησις, παραβαλλόμενον πρὸς τὴν
 ἱστορίαν, παριστῶν ὅμως τὰ πράγμα-
 τα οὐχὶ ὅποια εἶναι, ἀλλ' ὅποια ἔπρε-
 πε νὰ ἦναι, τὸ δὲ Δράμα διαφέρει κατὰ
 τοῦτο καὶ μόνον, ὅτι προϋποτίθεται ἀ-
 κροατήριον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου λαμ-
 βάνει χώραν τὸ λεγόμενον ἢ τὸ δρῶ-
 μενον. Τοιαύτης καὶ μόνης οὔσης τῆς
 διαφορᾶς, δὲν ἠδύνατο ὁ ταλαίπωρος
 τοῦ «Κόδρου» ποιητῆς, νὰ φυλάξῃ
 μίαν κἂν τῶν παλαιῶν του ἀρετῶν.
 Ἄλλ' ἂν, κ. Ἀφεντούλη, ἀγνοῆτε καθ'
 ὀλοκλήριαν τοὺς τῆς ποιήσεως κανό-
 νας, τότε ὀφείλετε νὰ μὴ ἀναλαμβάνη-
 τε τὰ ἔργα, τὰ ὅποια ἀδυνατεῖτε νὰ
 περατώσητε. Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος,
 ἐπιφυλαττόμενοι, ἐὰν προσκληθῶμεν,
 καὶ αὖθις νὰ ἐπανέλθωμεν, μέχρις ὅτου
 ἀναγνωρίσητε τὰ σφάλματά σας. Κ.



Τριτάμ τάμ... διαβόλοι

Ποῦ τὸν Ἄδην κατοικεῖτε,
 Σηκωθῆτ' ἀμέσως ὅλοι,
 Καὶ ἐμπρὸς μου συναχθῆτε.
 Ἔλθετε, υἱοὶ τοῦ σκότους,
 Ἀνατείνετε τὰς χεῖρας,
 Καὶ πῦρὸς καταχθονίου
 Ἐξερρεῦξεται κρατήρας.

Σηκωθῆτε, ὀπαδοί μου,
 Ποῦ κοιμᾶσθε εἰς τὰ σκότη.
 Ἄς ἠχῆσωσιν καὶ πάλιν
 Τῶν πτερυγῶν σας οἱ κρότοι.
 Τοῦ Ταρτάρου μου αἱ πύλαι
 Μὲ βοῆν ἄς ἀνοιχθῶσι,
 Καὶ τὰ πνεύματά μου ὅλα
 Εἰς τὴν γῆν ἄς σκορπισθῶσι.

Πνεύματα τῶν διαβόλων,
 Πνεύματα τῆς ἀγυρτίας,
 Τῆς Ἀπάτης καὶ τοῦ Ψεύδους,
 Πνεύματα ἀλαζονείας,

Εἴτ' εὐρίσκεσθε εἰς ὄρη,
 Εἰς κοιλάδας, εἰς θαλάσσας,
 Περιστείλατε ἐμπρὸς μου
 Τὰς βαρείας πτέρυγας σας.

Ἔλθετε ἐνώπιόν μου
 Εὐθύμα, γελῶντα πάλιν·
 Ἔλθετε εἰς εὐωχίαν,
 Καὶ πανήγυριν μεγάλην.
 Καὶ εὐφράνθητε μὲ τούτους
 Τοὺς γενναίους ὀπαδοὺς μου,
 Καὶ χορεύσατε μὲ τούτους
 Τοὺς μεγάλους ὑπουργοὺς μου.

Ἔλθετε... τοὺς παραδίδω
 Εἰς τὰς ἰδικὰς σας τάξεις
 Ἐπειδὴ γενναίας ὄντως
 Καὶ λαμπρὰς τελῶσι πράξεις.
 Ἔλθετε, νὰ σὰς τοὺς δώσω,
 Ὡ ὥραϊα πνεύματά μου...
 Καὶ αὐτοὶ εἶναι μεγάλα
 Καὶ γενναῖα πλάσματά μου.

αὐτῶν αἱ χεῖρες τοῦ ὑφαντοῦ, τοῦ ράπτου
 καὶ τοῦ ἐμπόρου. Ἐπλησίαζον ἤδη νὰ στε-
 γνῶσσι, κρεμασθέντα ἐκ τῶν δύο ἄκρων
 εἰς κορμὸν δένδρου, ὅταν ἕνας σκύλος ἐτυ-
 χε νὰ περάσῃ ὑποκάτωθεν αὐτῶν· ἐπειδὴ
 δὲ δὲν τὸν παρετήρησα εἰμὴ ἀφοῦ ἀρχοῦν-
 τως ἀπεμακρύνθη, δὲν ἠδυνάμην ὡς ἐκ τού-
 του νὰ πληροφορηθῶ ἂν τὰ ἤγγισε, καὶ
 κατὰ συνέπειαν ἂν ἐμολύνθησαν ἐκ δευτέ-
 ρου. Τὰ τέκνα μου, τὰ ὅποια ἐπαιζον ὀλί-
 γον παρέχει καὶ τὰ ὅποια ἐσπευσα νὰ ἐρω-
 τήσω, μὲ ἀπήντησαν ὅτι δὲν εἶχον προσέ-
 ξει· πῶς νὰ διαφωτισθῶ λοιπὸν ὡς πρὸς
 τὴν ἀμφιβολίαν ταύτην; Διὰ νὰ πληροφο-
 ρηθῶ ψηλαφητῶς περὶ τοῦ πράγματος, ἐ-
 φαντάσθη νὰ βαδίσω μὲ τὰ τέσσαρα, καὶ
 ὑψῶν τὸ σῶμά μου ὡς ἐγγίστα μέχρι τοῦ
 ἀναυτήματος τοῦ σκύλου, διήλθον κατ' αὐ-
 τὸν τὸν τρόπον ὑπὸ τὰς ἐνδυμασίας. «Τὰ
 ἤγγισα; ἠρώτησα τὰ τέκνα μου, τὰ ὅποια
 μὲ παρετήρουν ἀποροῦντα.—Ἦχι, πάτερ!»
 μὲ ἀπεκρίθησαν αὐτά. Εἰς τὴν εὐχάριστον
 ταύτην εἶδησιν ἐσκίρτησα ἀπὸ χαρᾶν· πλήν

μετὰ μίαν στιγμὴν ἐσκέφθη ὅτι ὁ σκύλος
 εἶχε τὴν οὐρὰν μεγάλην καὶ γυριστὴν ὡς
 σάλπιγξα, καὶ ὅτι ἦτο φόβος μήπως ἤγγι-
 σε τὰ φορέματά μου μὲ τὸ υπερβαλλόντως
 ἐξέχον μέρος τοῦτο τῆς ῥαχέως του. Θορυ-
 βηθεὶς ἐκ τῆς νέας ταύτης ἀμφιβολίας, ἔ-
 δεσα ἀντιστρόφως ἐπὶ τῆς ἄκρας τῆς ὀσφύος
 μου δρέπανόν τι, καὶ ἐπανέλαβον τὴν δοκι-
 μὴν μου τὰ τέκνα μου, τὰ ὅποια παρήγ-
 γειλα ὅπως προσέξωσι, μὲ εἶπον ὅτι τὴν
 φορὰν ταύτην τὸ δρέπανον ἤγγισεν ἐλα-
 φρῶς τὰ ὑφάσματα. Μὴ ἀμφιβάλλων λοι-
 πὸν πλέον ὅτι ἡ οὐρὰ τοῦ σκύλου ἤγγισεν
 ἐπίσης εἰς τὰ πανία ἐκεῖνα, ἤρπασα αὐτὰ
 καὶ εἰς τὴν παραφορὰν τῆς ὀργῆς μου, ἦτις
 μοὶ ἀφῆρεσε πᾶσαν σκέψιν, τὰ κατεξέσχισα
 εἰς τεμάχια.

«Τὸ συμβᾶν τοῦτο κατέστη κοινὸν, ὅλος
 δὲ ὁ κόσμος μὲ ἐξέλαβεν ὡς ἀνόητον. «Καὶ
 ἐὰν ὁ σκύλος ἐμόλυνε πραγματικῶς τὰ πα-
 νία σου, μοὶ ἔλεγεν ὁ εἰς, δὲν ἠδύνασο νὰ
 τὰ καθαρίσης πλύνων αὐτὰ ἐκ δευτέρου;»
 Ἄλλος δὲ τις ἐπρόσθεσε: Δὲν ἦτο καλῆτε-

ρον νὰ δώσης τὰ φορέματα εἰς ἐνα Σου-
 ὄραν παρὰ νὰ τὰ ξεσχίσῃς; ὕπερον ἀπὸ μίαν
 τοιαύτην τρελλὴν πράξιν, ποῖος θὰ σοὶ δώ-
 ση πλέον ἐνδύματα;» Ἡ τελευταία αὕτη
 παρατήρησις ἐπληθύνεσε τῶντι κατὰ δυσ-
 τυχίαν, διότι ὁτάκις ἐκτοτε ζητῶ καμμίαν
 ἐνδυμασίαν μοὶ ἀποκρίνονται ἀμέσως μυ-
 κτηριστικῶς: «Μάλιστα! φαίνεται ἐπιθυ-
 μεῖς πάλιν νὰ καταξεσχίσῃς καὶ νέον
 φόρεμα, καὶ νὰ τὸ μεταβάλλῃς εἰς κομ-
 μάτια.»

Ἄμα ὁ Βραχμᾶν ἐτελείωσε τὴν ἱστο-
 ρίαν του, εἰς ἐκ τῶν δικαστῶν τὸν ἠρώ-
 τησε:

«Φαίνεται ὅτι γνωρίζεις πολὺ καλὰ νὰ
 περιπατῆς μὲ τὰ τέσσαρα;

— Καὶ εἰς τὴν ἐντέλειαν μάλιστα, κα-
 θὼς θὰ σὰς τὸ ἀποδείξω! ἀπήντησεν ὁ
 Βραχμᾶν. Καὶ ταῦτα λέγων, ἤρχησε νὰ
 περιεργηθῆται τετραποδητῶς βαδίζων καθ' ὅλον
 τὸν θάλαμον τοῦ ἀκροατηρίου, καὶ διεγεί-
 ρων ἄσβεστον γέλωτα εἰς τὴν συνέλευσιν
 (ἀκολουθεῖ)